

Merz, a német Pinokkió

2026 április 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A jelenlegi kancellár azért bukik el, mert ígéreteit nemcsak megszegi, hanem az ellenkez?jét csinálja.

Valamivel több mint egy év telt el azóta, hogy Friedrich Merz rég áhított politikai álma beteljesült – igaz, hogy csak a második fordulóban és csak a széls?bal segítségével, de megválasztották Németország kancellárjának. De az ?

álma a német lakosság rémálmává vált. A konzervatív bárányb?rbe bújt politikus a német BlackRock és az Amerika-barát Atlanti-híd egyesület korábbi vezet? személyiségeként arra tett ígéretet, hogy konzervatív politikát folytat, és a korábbi jelz?lámpakormány zöld–vörös ámokfutását korrigáló döntéseivel helyreállítja Németország versenyképességét a világpiacon. Megszünteti az ész nélküli, ökoszociális ideológián alapuló gazdaságrombolást. Ez mind szépen és jól hangzott, csak nem volt igaz!

Vannak politikusok, akik azért buknak el, mert túl keveset ígérnek, és vannak olyanok, akik azért, mert túl sokat ígérnek.

Friedrich Merz egy harmadik kategóriába tartozik: azért bukik el, mert ígéreteit nemcsak megszegi, hanem az ellenkez?jét csinálja. Egy kancellár, aki szanálóként indult, Németország történetének legnagyobb adósságcsinálójává vált. Egy konzervatív, aki a bevándorláspolitikában keménykez?séget ígért, ám továbbra is nyitva hagyta a határokat.

Az alábbi rövid cikk a Németországi Szövetségi Köztársaság közelmúltbeli történetének legnagyobb politikai szószegésének a vázlatos jegyz?könyve.

Friedrich Merz választási kampánya egyetlen nagy ígéret volt. Megújítja Németországot, helyreállítja a költségvetési fegyelmet, amely a jelz?lámpa-koalíció alatt elveszett. Biztosítja a határokat. Szakít az adóssággazdálkodással. Visszanyesi az NGO-komplexumot. Csökkenti a bürokráciát. Konzervatív politikát folytat, igazi, kézzelfogható, polgári politikát – és nem a baloldali eszmék szivárványszín? ruhájába öltöztetett változatát.

A választók hittek neki, 2025. február 23-án a CDU/CSU-t a Bundestag leger?sebb pártjává tették. A mandátum egyértelm? volt: irányváltás. Vége annak, amit a három ökoszocialista év okozott. A választóknak elegük volt a zöld klímaideológiából, az újraelosztásból és az államadósságból.

A szövetségi köztársaság politikai történetében aligha akad olyan ígéret, amelyet olyan világosan, olyan egyértelm?en, olyan sokszor és olyan hangosan fogalmaztak meg, mint Friedrich Merznek az adósságfék betartása iránti elkötelezettségét.

Még a szövetségi parlamenti választások másnapján, amikor a tinta alig száradt meg a szavazócédulákon, Merz bátran kijelentette: „A belátható jöv?ben kizárt, hogy reformáljuk az adósságféket.” Alig mondta ki, máris megszegte.

Friedrich Merz politikai szélhámosként leleplez?dött. Választási ígéreteit megszegte, miel?tt még az új Bundestag megkezdte volna munkáját. Egy alkotmányjogilag kérdéses aktusban Merz még egyszer összehívatta a már megbuktatott régi Bundestagot. Az SPD és a Zöldek szavazataival – tehát azokkal a pártokkal, amelyeket a nép le akart váltani – kiiktatta az adósságféket, amelyet még napokkal korábban érinthetetlennek nevezett. Az eredmény: közel ezermilliárd euró új adósság: ötszázmilliárd az infrastruktúrára, négyszázmilliárd a katonai védelemre és egyéb kiadásokra.

Az adósságfék betartása helyett Merz az SPD f? osztogatójával, Lars Klingbeillel gyakorlatilag leselejtezte az adósságféket, és ezzel az alaptörvényt kigúnyolva Németországban soha nem látott eladósodást indított el.

Nem kevésbé volt látványos a fordulat a bevándorláspolitikában. Merz határozottan azt ígérte a kampányban: a hivatalban töltött els? napon biztosítja a határokat. Visszautasítás minden német határon, s?r? ellen?rzések, zéró tolerancia az illegális belépéssel szemben. A valóság másképp néz ki.

A határokon semmi sem történik, csak jelképes határ?rségi jelenlét. 993 visszautasítottal szemben decemberig több mint kétszázezer újonnan érkez?t engedtek be. A számarány egyértelm?: majdnem minden visszautasítottra több mint kétszáz újonnan érkez? jutott. Ez nem határvédelem, ez statisztikai ködfüggöny.

Friedrich Merz kampányának legmarkánsabb mondta ez volt: „A baloldalnak vége!” Ez a vörös–zöldekt?l való elhatárolódás volt. A jelz?lámpa-koalíció és Habeck gazdaságrombolása, Baerbock külpolitikája, az SPD újraelosztási ideológiája ellen. De

a szociáldemokraták vélt ellenfele azok végrehajtójává lett. Az SPD, amely a szövetségi parlamenti választáson jelent?s veszteséget szenvedett, 2025 valódi politikai nyertese lett – nem azért, mert gy?zött, hanem azért, mert

Merz folytatta velük a korábban megkezdett munkát.

A konzervatív szavazóréteg egyik alapvet? törekvése a szociális juttatások reformja volt, amely a jelz?lámpakormány alatt b?ségszaruvá vált. Merz reformokat ígért, visszatérést a támogatás és követelés elvéhez, a kiadások lefaragására. A szociális kiadások reformja helyett a szövetségi kormány további forrásokat pumpált a rendszerbe. A megígért megtakarítások elmaradtak, a kiadások n?ttek. A szociális juttatások alapjaiban érintetlen maradtak. A nyugdíjpolitika háttérbe szorult, bonyolultsága miatt inkább elodázták a reformját.

Nincs olyan ígéret, amelyet Friedrich Merz az elmúlt egy évben ne fordított volna az ellenkez?jére, vagy ne szegett volna meg, nincs árulás, amelyet ne követett volna el választói ellen.

2025 a kiábrándulások éve volt: nem azért, mert a CDU/CSU választási ígéretei elolvadtak, hanem azért, mert az ellenkez?jükre fordultak. Legyen szó bevándorlásról, f?tési törvényr?l, adósságfékr?l, szociális juttatásokról, a társadalombiztosítás szanálásáról vagy eladósodásról.

Friedrich Merz a történelembe így vonul be: aki Németországnak azt ígérte, amire szüksége volt, de az ellenkez?jével szolgálta ki. Pinokkió kancellár.

Vida Ákos

A szerz? újságíró (München)

www.magyarnemzet.hu

Ajánló